

og Alder, om Forholdet mellem Stor- og Lilleindustrien, om Forholdet mellem de forskjellige Arter af beskjæftigede Personer, om Forretningernes Driftsformer, om Arbejdsdelingen etc. etc. etc. Oplysningerne angaa vel kun en lille Stat, men dog en Stat, der, relativt taget, er langt mere industridrivende end nogen anden tysk Stat, — og de ville i Virkeligheden findes at være i og for sig særdeles interessante. — Men dertil kommer den anden Grund: Vi tro, at Læserne, naar de gjøre sig bekjendt med Arbejder som det ovennævnte, ville begynde at opgive (forsaavidt de fremdeles have den) den Tro, at Udarbejdelsen af en Industristatistik overhovedet er — som Konfr. David sagde — «umulig». Hvad man i Tyskland i de sidste Aar har gjort for Industristatistiken, maa overbevise om, at — omend denne Art Statistik har at kæmpe med særlige Vanskeligheder, af hvilke ikke alle kunne overvindes — saa er det dog muligt at levere særdeles betydningsfulde statistiske Bidrag til de industrielle Forholds Belysning. Og naar man har tilegnet sig denne Overbevisning, hvilket dog vel kan ske uden for stort Besvær, vil man forhaabenligt — og helst lidt snart — begynde at udfylde det store Hul, der er i den danske Statistik.

Dr. O. V. Leo: Die Arbeiterfrage in der Landwirthschaft. Oppeln, 1879. Verlag von W. Clar. (49 S.)

Forfatteren, Lærer i Nationaløkonomi ved det landøkonomiske Akademi i Proskau (Schlesien), belyser i sit lille Skrift de Midler, hvorved Landarbejdernes Kaar kunne forbedres. Som saadanne Midler nævnes: Landarbejderens Overgang til at blive sin egen Driftsherre (enten som Ejer eller som Forpagter af en lille Jordlod), Anvendelse af Akkordløn, Arbejderens Lønning med en Andel i Nettoudbyttet, Tantiemedriften og Præmiesystemet. — De faktiske Meddelelser, Forf. giver om, hvad der paa forskjellige preussiske, sachsiske m. fl. Godser er gjort for, gjennem de nævnte Midler, at forbedre Arbejderens Stilling, give det lille Skrift Interesse.

A. P.
